

“For den, der gør min himmelske faders vilje, er min bror og søster og mor” (Mat 12, 50).

Matthæusevangeliet fortæller en tilsyneladende ubetydelig episode i Jesu liv. Hans mor og familiemedlemmer tager til Kapernaum, hvor Jesus er sammen med sine disciple for at forkynde Faderens kærlighed til alle. De har sandsynligvis tilbagelagt en stor afstand for at møde ham og få ham i tale. Selv går de ikke ind i huset, men sender bud efter ham: “Din mor og dine brødre står udenfor og vil tale med dig”.

For jøderne var familien meget vigtig. Folket betragtedes som Guds ‘søn’, arvingen til hans løfter, og de, der tilhørte det jødiske folk betragtede hinanden som ‘søskende’.

Men Jesus lukker op for et uventet perspektiv; med en højtidelig gestus peger han på sine disciple og siger:

“Den, der gør min himmelske faders vilje, er min bror og søster og mor”

Jesus afslører en ny dimension: Enhver, der søger Guds vilje og handler efter den, kan se sig selv som en del af denne familie.

Alle, om man nu er voksen eller barn, mand eller kvinde, rask eller syg, fra enhver kultur eller trin på den sociale rangstige. Alle, ethvert menneske bærer i sig billedet af Gud-Kærlighed. Hvad mere er, ethvert menneske er Guds samtalepartner, og derfor kan man indgå i en relation af indsigt og venskab med ham.

Alle kan derfor gøre Guds vilje, som er at elske ham og at have kærlighed til næsten. Og hvis vi elsker, ser Jesus os som sine familiemedlemmer, som sine søskende. Det er vores store chance, og det overrasker: vi bliver befriet fra fortid, frygt, vaner. Ja, selv vore begrænsninger og vor sårbarhed kan blive et springbræt til vores realisering. Alt tager i sandhed et kvalitativt spring.

“Den, der gør min himmelske faders vilje, er min bror og søster og mor”

I en vis forstand kan vi endog blive Jesu mor. Ligesom Maria stillede sig til rådighed for Guds plan fra øjeblikket englen Gabriel viste sig for hende, til hun

stod under korset på Golgata og senere ved kirkens fødsel, kan også vi undfange Jesus i os ved at efterleve Evangeliet; og ved den gensidige kærlighed kan vi bidrage til at frembringe Jesus i fællesskabet.

Til de mennesker, der ønsker at efterleve Guds ord, inviterer Chiara Lubich dem til at blive ‘én familie’: *“Er der blandt jer nogle, der er ramt af åndelige eller moralske prøvelser? Forstå dem, som en mor ville gøre det, og oplys dem ydermere med jeres ord og eksempel. Lad dem ikke savne familiens varme, lad denne varme snarere vokse omkring dem! Er der blandt jer nogle, der er alvorlig syge? Lad dem være de foretrukne. Lad ingen aktivitet, uanset hvilken slags, gå forud for familieånden med dem, I lever sammen med. Og hvor I end går hen for at udbrede Kristi eksempel, er det bedste I kan gøre, at prøve på – diskret, nænsomt, men beslutsomt – at skabe en ægte familieånd. Denne er en ydmyg ånd, som søger alles bedste, som ikke praler... Som er den sande kærlighed.”*

“Den, der gør min himmelske faders vilje, er min bror og søster og mor”

Enhver af os kan i hverdagen opdage den opgave Gud Fader betror ham eller hende med henblik på at opbygge menneskehedens store familie.

I en bydel af Homs, i Syrien, er der et fritidshjem for 150 børn, de fleste af dem muslimske, i en græsk ortodoks skole. Sandra, skolens inspektør, fortæller: *“Sammen med et hold af lærere og eksperter giver vi bistand og hjælp. Det gør vi ved at være familie sammen, en familie baseret på dialog og fælles værdier. Mange børn er mærket af traumer og lidelser. Nogle er apatiske, andre aggressive. Vi forsøger at genopbygge selvtilliden hos dem selv og tilliden til andre. Mens de fleste familier er faldet fra hinanden på grund af krigen, kan de her finde lysten og håbet til at starte forfra.”*

Letizia Magri